

valgets forslag til en ny lovgivning om behandling af personoplysninger. Dette betyder imidlertid ikke, at der ikke må antages at være en række behandlinger, som foretages af privatpersoner i deres eget hjem, der fremover vil være omfattet af lovgivningen.

Udvalget finder det ikke rimeligt, at en dataansvarlig kan undgå inspektioner ved at forelægge den fysiske behandling af oplysninger til privat bolig, hvorfor inspektionsbeføjelsen ikke foreslås indskrænket til kun at gælde forretningslokaler m.v.

Dog finder udvalget, at inspektionsbeføjelserne bør indskrænkes til at gælde i relation til behandlinger, som på grund af deres omfang eller formål kan indebære en særlig risiko for at krænke de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, f.eks. behandlinger, der har til formål at udelukke den registrerede fra at udøve en ret, modtage en ydelse eller opnå en kontrakt, eller som indebærer anvendelse af ny teknologi. Inspektionsbeføjelsen bør med andre ord gælde for behandlinger, som ud fra de samme betragtninger er undergivet et krav om forudgående tilladelse, jf. ovenfor under pkt. 4.2.7.2. (pkt. B).

Efter den gældende registerlovgivning er bl.a. edb-servicebureauer undergivet Registertilsynets inspektionsbeføjelse, jf. lov om private registre § 20, jf. § 22, stk. 3. Udvalget finder, at disse bureauer fortsat bør være undergivet tilsynsmyndighedens inspektionsbeføjelse, således at det sikres, at Datatilsynet kan inspicere bureauernes virksomhed - og navnlig de etablerede sikkerhedsforanstaltninger - som en helhed og ikke blot de konkrete behandlinger.

Datatilsynets øvrige opgaver

Af øvrige generelle opgaver, der - som noget nyt - vil skulle henlægges til Datatilsynet, peger udvalget for det første på, at Datatilsynet vil skulle høres ved udarbejdelsen af administrative foranstaltninger eller retsfor skrifter om beskyttelse af personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger. Udvalget henviser herved til, at dette følger af direktivets artikel 28, stk. 2.

Selv om det ikke kan antages at følge som en forpligtelse af den nævnte bestemmelse i direktivet, forudsætter udvalget endvidere, at Datatilsynet høres i forbindelse med, at regeringen udarbejder sådanne lovforslag, ligesom vedkommende ressortministerium også forudsættes at inddrage Datatilsynet i forbindelse med sin stillingtagen til et privat lovforslag.

Hvad særligt angår behandling af oplysninger, som foretages for domstolene, og som et flertal foreslår, at der etableres en særlig tilsynsordning for, jf. nedenfor,

finder udvalget, at der bør skabes fornødent lovgrundlag for, at Datatilsynet og disse tilsynsmyndigheder kan samarbejde i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde deres pligter, navnlig ved at udveksle alle relevante oplysninger. Udvalget peger i den forbindelse på, at Datatilsynet (i dag Registertilsynet) er i besiddelse af en betydelig sagkundskab vedrørende databeskyttelsesretlige spørgsmål, som det bør være muligt for de øvrige tilsynsmyndigheder at trække på. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 370.

Endelig foreslår udvalget - i lyset af direktivets artikel 28, stk. 6, - at Datatilsynet også skal samarbejde med tilsynsmyndighederne i andre medlemsstater. Indholdet af Datatilsynets opgaver på dette område er beskrevet i *betænkningen*, side 371-373.

B. Tilsynet med domstolene

For så vidt angår tilsynet med domstolenes behandling af oplysninger, har udvalget overvejet to spørgsmål. Det gælder for det første spørgsmålet om, hvem der skal føre tilsyn med domstolenes behandling af personoplysninger, og for det andet spørgsmålet om, hvilke opgaver der bør henlægges til vedkommende tilsynsmyndighed.

Som anført ovenfor følger det af direktivets artikel 28, stk. 1, at medlemsstaterne skal udpege én eller flere tilsynsmyndigheder (offentlige myndigheder), der har til opgave på deres område at påse overholdelsen af de bestemmelser, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af direktivet. Dette skal bl.a. ske på baggrund af de anmeldelser, som vedkommende tilsynsmyndighed modtager fra de dataansvarlige, jf. nærmere ovenfor pkt. 4.2.7.2., hvor udvalgets overvejelser vedrørende anmeldelse af behandlinger, der foretages for domstolene, er beskrevet.

Udvalget peger på to mulige tilsynsordninger, nemlig enten at henlægge tilsynet med domstolene til Datatilsynet eller at gennemføre en ordning, som i det væsentlige svarer til den, der er indeholdt i tinglysningslovens § 50 og §§ 50 a-g (edb-tinglysningsregistre).

Et flertal (17 medlemmer) anbefaler den sidstnævnte tilsynsmodel, idet flertallet af principielle grunde ikke kan anbefale, at det overlades til Datatilsynet at føre tilsyn med domstolenes judicielle funktioner. Flertallet anfører i tilknytning hertil, at hensynet til at gennemføre en så enstrenget tilsynsordning som muligt taler for at etablere en ordning, hvorefter tilsynet med domstolene i det hele placeres i domstolsregi. I givet fald undgås det, at dele af tilsynet føres i dom-